

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 14

6. dubna 2008

Cena: 6 Kč

UNIVERZITA KARLOVA – 660. VÝROČÍ ANEB MALÉ ZAMYŠLENÍ NA TÉMA MY A UK

Naše pražské vysoké učení slaví 7. dubna své 660. výročí. Karel IV. univerzitu založil především proto, aby „naši věrní obyvatelé království, kteří bez ustání lační po plodech vědě, se nemuseli v cizích zemích doprošovati almužny, ale aby našli v království stůl k pohoštění prostřený a aby se ti, jež vyznamenána vrozená bystrost a nad ni, stali poznáním věd vzdělanými, a nebyli již více nuceni a za zbytečné mohli pokládat, za účelem vyhledávání věd kraj světa obcházet, k cizím národům se obracet, nebo aby jejich dychtění bylo ukojeno, v cizích končinách žebrot, nýbrž aby za svou slávu považovali, že mohou jiné z ciziny k sobě zvát a účastny je činit té lahodné vůně a tak velikého věku.“ (Zakládací listina ze dne 7. dubna 1348). A univerzita své poslání plnila skoro nepřetržitě od té doby. Existují různá zpracování dějin naší univerzity, která většinou odrážejí stanovisko jejich pisatelů. Ve 20. století bohužel vznikly i dějinné přehledy, které byly psány z hlediska fanaticky nacistického nebo komunistického. Poslední komplexní zpracování dějin pražské univerzity vyšlo ve 4. svazcích k jejímu 650. výročí v letech 1997-1998 a nebylo ovlivněno již žádným ideologickým tlakem.

Nemůžeme zde podat ani v náznaku přehled těchto dějin, neboť jsou od r. 1348 prakticky identické s dějinami vzdělanosti u nás. Můžeme jen říci, že tato univerzita byla založena jako křesťanské vysoké učení, kde významnou roli hrála teologická fakulta. V době jejího založení to nebylo ani jinak možné. Ale pražská univerzita hrála významnou roli v zápase o Boží

pravdu: přiznala se ke svému umučenímu rektorovi M. Janu Husovi, za což zaplatila tím, že až do konce reformační doby byla suspendována její teologická fakulta. Husitské bohosloví bylo tak pěstováno na univerzitě na fakultě artistické. Reformační doba končí v Čechách v r. 1620 s tragickou dohrou: v r. 1621 byl mezi oběťmi staroměstské exekuce také jeden z rektorů: Jan Jesenius.

V době pobělohorské sice nebyly poměry na univerzitě nijak ideální, nicméně i v dobách těžkých se upřímně snažila o svobodnější pohybování ducha, které velmi zintenzivnělo s příchodem osvícenství na konci 18. století. Univerzita hrála velmi důležitou úlohu v předběznových Čechách a samozřejmě i v důležitém roce 1848. Ani univerzitní diskuse nedovedly zabránit národnostní polarizaci národa ve 2. polovině 19. století, což vedlo v r. 1882 k rozdělení univerzity na českou a německou (katolická bohoslovecká fakulta byla rozdělena o něco později, ale ani té se národnostní polarizace nevyhnula).

Veškeré "snahy a tužby národního obrození" našly své vyústění v činnosti české univerzity v posledních letech její existence za staré rakousko-uherské monarchie. Jména některých jejích profesorů znamenají zásadní předešlé v pěstování některých vědních disciplín: Otakar Hostinský, T. G. Masaryk, F. X. Šalda, J. Goll, V. V. Tomek a další.

Přes veškeré vyvinuté úsilí v r. 1919 nově založená škola pro pěstování nekatolického bohosloví – Husova evangelická fakulta – se při svém za-

Dokončení na str. 3

Boží hod velikonoční oslavila náboženská obec Praha 1 - Staré Město křtem dvojčat Žižkových

80-70-25... MÍRY SOUČASNÉHO IZRAELE II

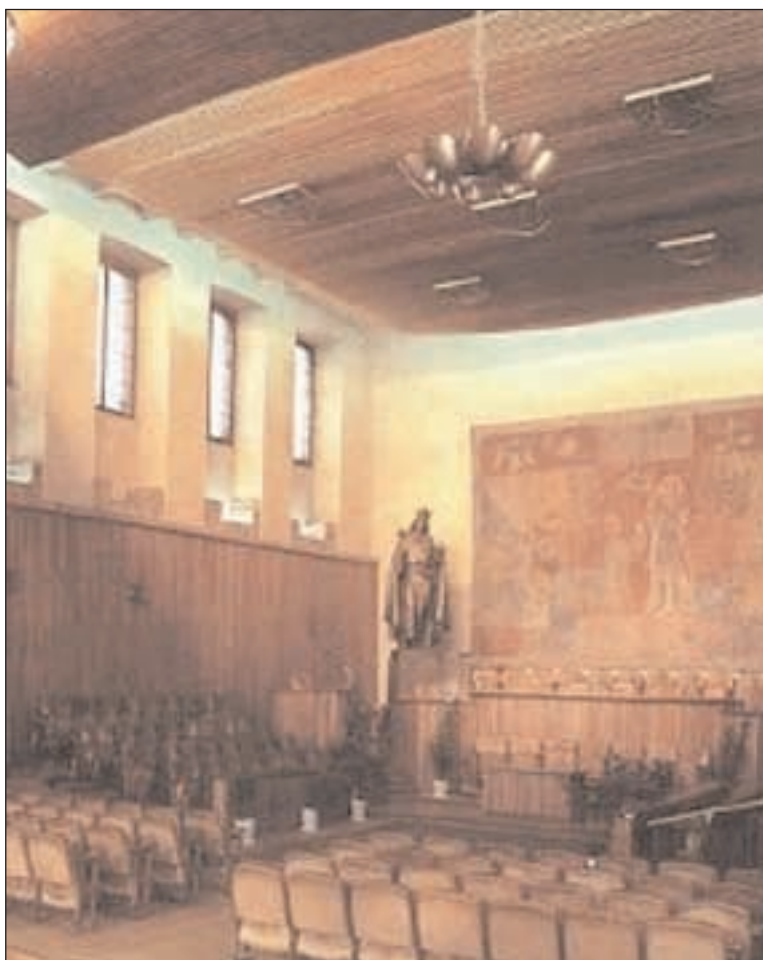
Pokračování z minulého čísla
Při svém pobytu v Nazaretu jsem potkala mnoho lidí, jejichž život už nemohl být více bez smyslu a naděje. Někteří z nich odešli, někteří však pochopili, že stojí zato vyzkoušet ještě tu poslední nabídku k cestě na svobodu. Hospodina. Tuto možnost se vši vážností vyzkoušel mimo jiné i jeden Žid, narozený na Ukrajině, v té době již 8 let žijící v Izraeli. V jeho dětství proběhly některé dost tragické události a on bez správné podpory rodiny a okolí začal řešit své problémy po svém. Když mu bylo 12 let, začal krást. Když mu bylo asi 14, začal pít tvrdý alkohol. Přesto zůstával špičkovým sportovcem a ve veslování dosahoval skvělých výsledků. Právě ve společnosti sportovců se poprvé setkal s tvrdou drogou. Nabídl mu ji právě oni. Od 15 let si začal pravidelně píchat heroin. Pak už nebylo cesty zpět. Prošel různá psychiatrická zařízení, kde mu sami lékaři říkali, že závislost je diagnóza na doživotí, pomoci nemůže nikdo. Mnozí z jeho známých také brzy život ztratili. Prošel všemi možnými světskými rehabilitačními centry. V nich nebylo problém jakoukoli drogu získat, skrýše pod kachličkami nebo v nábytku byly nanejvýš mistrovská díla, většinou si tam všichni dávku ještě zvýšili. Sám se pokoušel přestat brát nesčíslněkrát. Nadlouho to však nikdy nevydrželo. Nehledě na svou závislost, byl vždy velmi chytrý a zručný ve všech možných oblastech. Pracoval na různých místech a většinou zastával vyšší posta-

vení. Byl "špičkový" zloděj, pro kterého žádný zámek nebyl překážkou. Byl však také otrokem své závislosti. Několikrát přežil předávkování i pokus o sebevraždu. Je velmi málo drog, které ve svém životě nevyzkoušel. Byl velmi blízko při dvou teroristických výbuších. Když přišel do domu Reného Stutze, byl narkomanem už 17 let. To je okolo 6000 dní. Průměrně je dávka potřeba každý den 2-3x. To je okolo 15000 vpichů do vlastní žíly. Uzavřený kruh. Beznaděj. Tento muž se jmenuje Igor Semjatič a za něj jsem se před 2 lety provdala. Je to nádherné dítě Boží, oddaný služebník Hospodina. Je to diamant, který mi Pán Bůh daroval do mého života jako obrovské požehnání i jako každodenní připomenutí jeho moci, síly i lásky ke každému z nás. Po odchodu od br. Stutze byl velmi aktivní ve sboru v Izraeli, od příjezdu do Čech i v ruskojazyčném sboru baptistů v Praze, kde jsme oba členy. Oba máme touhu být těmi, kteří budou chodit a zvěstovat, aby druzí mohli slyšet a uvěřit. Obzvláště můj muž může pochopit každého, kdo prošel hrůzou kolotoče závislosti a beznaděje, chápe pocity takového člověka zevnitř, může plně soucítit. Musíme však být také "posláni". Vidíme z mnoha Božích zásahů v našich životech jeho vedení právě v oblasti pomoci závislým. Zkoumali jsme mnoho různých programů a způsobů, jaké se používají v křesťanských centrech, a poznali jsme, že našim srdcím nejbližší je přístup organizace Teen Challenge, kterou

před 50 lety založil v Americe kazatel David Wilkerson. Je to jeden z nejúspěšnějších způsobů pomoci lidem závislým na jakýchkoliv látkách, alkoholikům, prostitutkám... ale obecně i lidem s jakýmkoliv nevyřešeným problémem v životě. Já sama jsem již v jejich ženském centru několik měsíců mohla vidět přístup pracovníků, kteří vedou člověka ne k sobě, ale ke Spasiteli, pečlivě rozepsaný program a duchovní studium v rovnováze s manuální prací a přípravou k běžným každodenním povinnostem života. Pobyt v programu je obvykle minimálně 1 rok a během něho se formují učedníci a následníci Pána Ježíše Krista. Nechceme sami "objevovat znovu Ameriku" a rádi přijmeme a využijeme zkušenosti pracovníků Teen Challenge, získané po celém světě během minulých 50 let. Nechceme dělat z lidí, kteří by nám byli svěření, "pokusné králíky" a sami vymýšlet vše od nuly. České TC již bylo k nám velmi vstřícné tím, že budeme moci používat jejich pečlivě propracované materiály pro nás i pro studenty. V největším jejich českém středisku v Poštovicích (nedaleko Mělníka) také organizují jednorocní kurzy přípravných seminářů a praxe pro pracovníky, příp. budoucí vedoucí středisk. Bude-li to vůle Boží, velmi rádi bychom jej sami prošli.

Toužíme prakticky pomáhat právě ruskojazyčným potřebným v Izraeli. Jejich situace je dost nedobrá v této oblasti i proto, že pokud jsou nějaká

Dokončení na str. 3

Velká aula Karolina slouží jako prostor pro promoce

Malé úvahy o toleranci 23

Povídala jsem si o všem možném s jednou starší členkou naší církve. Probraly jsme spolu už všechno. Najednou se mne poněkud plaše zeptala, proč vlastně naše církev neuznává Mariánský kult. Vždyť je tak krásný a zbytečně nás rozděluje s katolíky a s pravoslavnými.

Bylo vidět, že ji ta otázka docela trápila a že si musela dodat odvahy, aby ji vůbec položila. Docela mne překvapila. Netušila jsem, že by tahle věc nebyla našim příslušníkům úplně a zcela jasná. Jak je vidět, mýlíla jsem se. V poslední době jsem se přesvědčila, že není dobré zhola nic zcela automaticky předpokládat.

Vezmu to tedy popořádku. Ano, souhlasím s tím, že Mariánský kult je velice krásný a zvláště pro ženy a matky velice přitažlivý. Rovněž souhlasím s tím, že je škoda, že existují věci, které od sebe jednotlivé církve rozdělují. Také si pamatuji ze svého dětství, prožitého v katolické církvi, tu podmanivou vůni kadidla a lilii a jednotvárné melodické odřikávání litaní se spoustou krásných slov. Jednoznačně citová záležitost. Možná, že můj smysl pro poezii má svůj základ právě zde.

Držme se však faktů. Je třeba vzít na vědomí to, co je zapsáno v evangeliích. Musíme vědět, čemu věříme, a proč.

Úděl Marie, matky Páně, není lehký. Kolem ní a s ní se dějí podivuhodné věci a ona je ukládá ve svém srdci. Ne však pokaždé všemu porozumí. Vezměte si třeba Lukášovo evangelium. Lukáš, který přináší tu krásnou zprávu o tom, jak Anna oslovila Marii jako pozeňnanou mezi ženami, nezamlčí na druhé straně ani Ježíšovo odmítnutí rodiny v kap. 8,19n a také až drsné odmítnutí myšlenky, že by měla být blahoslavena ta, která ho zrodila a odkojila (kap. 11,27n). Tento text by měl být pro nás varováním.

Modlit se a uctívat můžeme jenom Boha, Hospodina, našeho nebeského Otce, který je naším Pánem, přesně tak, jak je to zapsáno v prvním ustanovení Staré smlouvy, kterou s ním i za nás uzavřel Mojžíš na hoře Sinaj, na cestě z otroctví do země zaslíbené. A to je vše.

I když jsem horlivou čtenářkou Písma, jsem jenom laik. Nejsem teolog a píšu jen o tom, co vím a čemu věřím.

Možná, že tato otázka by si zasloužila podrobnějšího zpracování. Doufám, že se časem najde teolog, který se jí bude v tomto tisku zabývat.

Jindřiška Kubáčová

PĚŠINY

Miroslav Matouš

Obdivem děje se něžný průnik do tajů světa.

Do temnot nevedou stupně, ale šikmá plocha.

Ve vědomí cíle rodí se počátek a smysl cesty.

Cesta k peklu je vydlážděna, k nebi vyšlapána.

Bosou stopou prosvětlovány jsou stezky Boží.

Lépe je klopytat cestou k Nebi než tančit k Peklu.

K Bohu směřují samostatné kroky, nikoli sevřené útvary.

Tam i onam vedou mimoúrovňové křížovky mezi nebey a podsvětím.

Slitovný Bůh nečeká na zástupy, ale na celého člověka.

Pozemskou cestu nelze měřit vzdušnou čarou.

Putování k Bohu není závodem o rychlé prvenství.

Cesty za Bohem není moudré napřimovat podle pravítka.

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – MISERICORDIAS DOMINI

Podle svého plánu přivede všechno k jednotě v Kristu.

Ef 1,10

První čtení: Ef 1,7-12
Druhé čtení: 1 Pt 2,21-25
Evangelium: Mt 18,20
K obětování: 1 J 2,28
K požehnání: Ž 25,3

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)
Starost o živobytí (2)

Bůh se postaral o Izraelity na cestě z Egypta do země zaslíbené – dal jim chléb, vodu a maso. Ale vyžaduje, aby jej lid miloval a poslouchal.

Ex 16. a 17. kap.; Nu 11. kap.; Dt 11,13-15; Ž 78,111; 105,24-45
Elijáš u potoka Kerítu – má vodu, chléb i maso.

1 Kr 17,1-7
Vdova v Sareptě. Mouka ve džbánu a olej v láhvi neubývají.

1 Kr 17,8-16
Bůh tě nasycuje dobrem.

Ž 103,5
Pán Ježíš nás vyzývá: Nestarejte se, co budete jíst, o tělo, co budete mít na sebe.

Mt 6,11; L 11,3
V modlitbě Otčenáš prosíme: Náš denní chléb nám dávej každého dne.

Mt 6,11; L 11,3
Tělesné a duchovní nasycení. Ježíš sytí tisícové zástupy.

Mt 15,32-39; Mk 6,30-44; 8,1-10; L 9,10-17

Pokrm pomíjející a pokrm zůstávající pro život věčný. Ježíš – chléb života.

J 6. kap.
Skromnost, stačí jídlo a oděv.

1 Tm 6,6-8
O žaludku, těle a chrámu Ducha.

1 K 6,12-20
Apoštol umí žít v sytosti i hladovění, mít nadbytek i nedostatek.

Fp 4,10-18
Bůh nám dá všechno, co potřebujeme.

Fp 4,19
***

Komu náleží úcta

Náleží úcta tomu, kdo má o sobě vysoké mínění? Krásný Davidův syn Abšalom sám sebe cenil vysoko. Už za života si postavil v Královské dolině pamětní posvátný sloup. Ale nakonec jeho jméno připomínala jen převelická hromada kamení na jeho hrobě. Špatně sám sebe hodnotil.

2 S 15. – 18. kap.
Bajka o stromech. Trnitý keř (kral. bodlák) měl o sobě velmi dobré mínění. Byl podoběnstvím zločinného Abímeleka, který se dal ustanovit za krále.

Sd 9. kap.
Bratři Jakub a Jan žádali Ježíše o čest-

ná místa po jeho pravici a levici v jeho království. Byli snad lepší než ostatní učedníci?

Mt 20,20-28; Mk 10,32-34
Co řekl Pán Ježíš ke sporům o prvenství, o přední postavení?

Mt 18,1-5; Mk 9,33-41; L 9,46-50; 22,24-30

Sami sebe posuzujeme mírně, druhé lidi soudíme přísně. Tříska a trám. Nezlehčovat bratra, sestru!

L 6,37-42; Ř 14,10-13
Jak viděl farizeus sám sebe a co si myslel o celníkovi v chrámě.

L 18,9-14
Co Pán Ježíš vytýkal farizeům: dlouhé řízy, prodloužené třásně, okázalé modlitby na nárožích, přední sedadla v synagogách, přední místa na hostinách... Dnešní obdobou je zviditelňování – člověk přitahuje pozornost k sobě, místo aby ukazoval k Bohu, ke Kristu. Komu z nás řekne Pán Ježíš „Běda tobě“?

Mt 6,1-8; 23,1-36; Mk 12,37b-40; L 20,45-47

Texty vybrala:
Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

Nad Písmem

K JEDNOTĚ V KRISTU

Misericordias Domini in aeternum cantabo. O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně. To jsou úvodní slova žalmu osmdesátého devátého. Misericordias Domini je nazvána dnešní neděle, druhá po Velikonocích. Skončily Velikonoce, svátky, kdy jsme se v našich sborech potkali i s těmi, se kterými se o obyčejných nedělích nepotkáváme. S těmi, se kterými se uvidíme zase snad o Svatodušních svátcích, ale spíše až o Dušičkách. Účast na bohoslužbách o svátcích nám lehce zvedá celoroční průměr. Ale Misericordias Domini in aeternum cantabo má být vyznáním celoročním. Zpívat o Hospodinově milosrdenství nám nepřísluší pouze o svátcích, ale druhou, třetí, i čtvrtou a všechny neděle po Velikonocích, všechny neděle po Svatodušních svátcích, všechny neděle po Vánocích a vůbec každý den, neboť Hospodinovo milosrdenství se neomezuje pouze na svátky a neděle.

Ne náhodou jsem se hned v úvodu tohoto kázání dostala k těm nemilým, ale tak častým nářkům na poloprázdné kostely a modlitebny. To kvůli dnešnímu textu evangelia: „...Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ Připomínáme si toto úžasné zaslíbení v liturgii, abychom neztraceli naději, že je „Kristus vprostřed nás.“ Často se však tímto biblickým veršem utěšujeme (navzájem i sami sebe), když se k bohoslužbě nebo pobožnosti opravdu sejdem v počtu „dvou nebo tří“. Včetně duchovního a varhaníka. Kolikrát už tento verš zazněl na začátku bohoslužeb právě v tomto kontextu?

Přesuneme-li však důraz v tomto verši z toho počtu „dva nebo tři“ na slova

„...shromáždění v mém jménu“, nezní to již jako útěcha pro nepočetné sbory, ale nemohu se zbavit dojmu, že se jedná spíše o zdvižený prst. Co konkrétního znamená „sejít se ve jménu Ježíše Krista“? A v jakém jménu se ve skutečnosti scházíme?

Ve jménu zákona bývají zatčeni zločinci, kteří tento zákon porušují a ve jménu republiky jsou nad nimi vynášeny rozsudky. Ve jménu pokroku je devastována příroda, která mu stojí v cestě, a ve jménu svobody jsou potírání ti, kteří tuto svobodu ohrožují. Ve jménu lásky (rozuměj sexu) překračujeme dosavadní tabu i hranice slušného chování. Ve jménu Boha umíraly ve všech dobách a na všech místech milióny lidí. Toto vesměs nejsou příklady hodné následování, ale jedno mají společné: Určitou hodnotu, pro niž jsme ochotni udělat či obětovat něco, co bychom z jiného důvodu neudělali či neobětovali. Asi jen úplný deviant by devastoval přírodu bez jakéhokoliv důvodu. Ale ekonomický prospěch je pro mnohé důvodem. Jen narušení lidé porušují psaná i nepsaná pravidla a společenské normy pouze pro porušování samotné. Ale pokud z toho porušování lze něco získat, porušují všichni.

Možná se to bude zdát divné, ale právě takto máme jednat. (Nesudte mne, než dočtete do konce.) Ve jménu Ježíše Krista máme, měli bychom a musíme být schopni a ochotni dělat (nebo nedělat) věci, které bychom z žádného jiného důvodu a pro žádnou jinou hodnotu neudělali (nebo naopak udělali). V JEHO JMÉNU.

Ježíš Kristus ve jménu naší spásy „neodplácel spíláním, když mu spílali; nehrozil, když trpěl, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě.

Vzal na svém těle naše hříchy na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho rány vás uzdravily.“ Spása lidí byla Bohu a jeho Synu Ježíši Kristu takovou hodnotou, že pro ni podstoupili obět nejvyšší. Jak by nám neměl být Ježíš Kristus stejnou hodnotou? Jak bychom my neměli být hotovi učinit cokoliv v jeho jménu? Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich. Kde jsou dva nebo tři shromáždění v bezmezně lásce, naprosté důvěře, bezpodmínečné poslušnosti a v přítomnosti podstoupit jakékoliv oběti, tam je Kristus opravdu uprostřed. Tam, kde jsou však shromáždění ti, kteří mají raději sebe a své drahé, než samotného Krista, tam, kde jsou shromáždění ti, kteří Kristu důvěřují, ale pro jistotu si vždy nechávají zadní vrátka, tam, kde jsou shromáždění ti, jejichž poslušnost má své hranice, tam, kde jsou shromáždění ti, kteří se bojí přinášet oběti, aby nebyli nazváni fanatiky, tam Ježíš není uprostřed nich. Tam je někde na okraji. V lepším případě. Amen.

Daniela Klimešová

Pane Ježíši Kriste, kéž se jako církve vždy scházíme plně a opravdově v tvém jménu. Tys pro nás podstoupil tu největší obět a nebál ses, že budeš nazván fanatikem. Kéž jsme i my ochotni podstupovat velké oběti bez ohledu na to, co si o nás ostatní pomyslí. Prosíme, ať vždy zůstáváš v tobě a ty uprostřed nás.

UNIVERZITA KARLOVA – 660. VÝROČÍ ANEB...

Dokončení ze str. 1

ložení součástí pražské univerzity nestala. I když byla založena právě proto, aby čeští evangelíci nemuseli chodit za vzděláním do ciziny, a přesně tedy naplňovala intenci Karla IV., vyjádřenou v zakládací listině.

Církev československá po svém vzniku v r. 1920 se musela zamýšlet vážně nad vzděláním i výchovou svých bohoslovců a tohoto problému si byl vědom i dr. Karel Farský. A přesto, neobešla se bez cizí pomoci. V první době bylo vysláno několik jejich bohoslovců do pravoslavné ciziny (do Srbska), když se ukázalo, že svoji pravoslavnou orientaci v r. 1924 překonala, pomoc jí nabídla právě Husova fakulta, kde začal vyučovat i její první systematický teolog Karel Statečný. Po nešťastném pokusu o samostatnou vysokou bohoslovcův školu (1932/1933) našla nakonec zaktovení na Husově fakultě, kde byla založena její samostatná sekce. Nicméně to všechno se odehrávalo mimo českou Karlovu univerzitu (tento oficiální název neslo pražské vysoké učení od r. 1920).

I když se ČČS(H) těšila v předválečných letech přízni veřejnosti, což mj. vyjadřoval i její početní stav, blížící se k jednomu milionu věřících, Univerzita Karlova byla jejímu bohosloví (stejně jako bohosloví evangelickému) uzavřena. Je úkolem historiků, aby pečlivě zdůvodnili, proč četné pokusy o začlenění do UK byly neúspěšné.

Faktem zůstává, že když byly v r. 1939 zavřeny české vysoké školy, zákaz se týkal i Husovy československé evangelické bohoslovecké fakulty v Praze. Znovu se objevily úvahy o začlenění Husovy fakulty do UK, nicméně tehdy byla politická situace pro teologii ještě nepříznivější než před válkou. Rok 1948 pak znamenal skutečný přelom: v roce 1949 byly vydány nové "církevní" zákony a v duchu těchto zákonů bylo v r. 1950 reorganizováno i vzdělání bohoslovců všech konfesí. Katolická teologická fakulta byla z Karlovy univerzity vytlačena a později vyhnána do Litoměřic. Stará Husova fakulta byla rozdělena na Hu-

sovu československou bohosloveckou fakultu pro ČČS(H) a na Komenckého evangelickou bohosloveckou fakultu pro ČCE. Tyto fakulty neměly k univerzitě žádný vztah. Pouze katolické fakultě bylo dovoleno užívat její dosavadní univerzitní insignie, které nebyly stejně ovšem původní – ty zmizely na konci II. světové války.

Rok 1989 přinesl netušené možnosti. Vysokoškolským zákonem č. 171/90 Sb. byly všechny teologické fakulty, působící na území tehdejšího Československa, inkorporovány do univerzit, nové teologické fakulty při univerzitách byly zřízeny (Olomouc, České Budějovice).

"Naše" fakulta, Husova československá bohoslovecká fakulta v Praze, vychovala za 40 let své samostatné existence stovky teologů, promovala více než 40 doktorů teologie. Bylo však jasné, že nová fakulta, její právní nástupkyně, Husitská teologická fakulta Univerzity Karlovy, bude muset působit daleko více doširoka, že to nebude jen místo vzdělávání duchovenského dorostu. Tuto koncepci dal fakultě její první polistopadový děkan, prof. dr. Zdeněk Kučera. Postupně ji převzaly všechny teologické fakulty u nás, neboť se ukázalo, že je to jediná reálná cesta. Žádná z teologických fakult si nemůže dnes dovolit mít jen nějakých 100 či 200 studentů – ale současně žádná z církví (po jistém pochopitelném nárůstu hned po r. 1989) takový počet bohoslovců, chystajících se na kněžské povolání, nemá. A proto obory učitelství (učitelství náboženství, filozofie a etiky), obory charitativní, ale i přímo badatelské. Pro tehdejší HČBF s několika desítkami studentů a sedmi učiteli to byl velký krok do neznáma, který se nesetkal vždy s podporou ani v akademické obci, ani v církvi, i když to byl jediný správný krok. A tento krok měl své zdůvodnění nejen v prostých počtech, ale v našem případě i v ideové oblasti: nebyla to právě ČČS(H), která chtěla naplňovat současně poznání vědecké i úsilí mravní duchem Kristovým od prvních let své existence? Nastala doba, kdy k tomu má plnou příležitost. Stejně k tomu mají příležitost i ostatní

církyve na dalších fakultách.

HTF UK přes všechny peripetie svých nejednoduchých osmnáctiletých dějin mnohokrát dokázala svoji životaschopnost. Krátkozraké kritiky nejsou na místě. Z její myslitelské dílny vyšly desítky knih, významnou měrou se podílela na znovuoživení Husovy kauzy. Vychovala novou generaci teologů, která se právě začíná habilitovat. Přesto jsou tu stále živé některé vážné otázky, které je třeba stále znovu klást a stále znovu také na ně hledat odpovědi. A ty nejsou v prvé řadě rázu konfesního, i když také. Předně jaká je úloha křesťanství v naší společnosti, jaké je postavení a úloha teologie jako vědy na univerzitě. Dále – jak církev pěstuje teologii mimo univerzitu a v neposlední řadě, jak církev přispívá k tomu, aby byla její teologie pěstována na univerzitní úrovni. Nejde o nějaký "dohled", ale o laskavou péči, která se projevuje i pomocí materiální, ale i duchovní. Stará se církev náležitě o mladé laiky, kteří se na univerzitě připravují na povolání, ve kterých budou sloužit blízko strukturám církve? Stará se o duchovně hledající, kteří jsou na fakultě a nejsou křesťany? Je schopna uspokojit jejich duchovní i intelektuální touhy? Samozřejmě fakulta částečně také vychovává, ale nemůže to dělat v té míře, jak tomu bylo na staré HČBF. Její vzdělávací poslání je ve změněné době jiné.

Je třeba si přát, aby výročí, které si právě připomínáme, nebylo ani pouhou triumfální oslavou nebo na druhé straně bědováním nad tím, jak zmizely staré idylické časy. Obojí je špatné. Výročí nás má vést všechny k tomu, jak v dnešní době uskutečňovat vize našich otců zakladatelů i budovatelů, jak pomoci tomu, aby na UK byla pěstována dobrá teologie a aby tato dobrá, současná teologie se stala živou teologií našich sborů. Toť věru vážný úkol. Věřím pevně, že tak by viděl v oblasti výchovy a hlavně vzdělávání problematiku dnes jak patriarcha Kovář, tak profesor Hník či profesor Trtík.

Prof. ThDr. Jan B. Lášek,
děkan UK HTF

Prof. Odolen Kodym

Výročí narození neuznaného vědce

Odolen Kodym studoval nejprve na Jiráskově gymnáziu a na reálném gymnáziu v Praze v Truhlářské ulici. Zájem o geologii jej přivedl ke studiu na univerzitě a na české technice. Roku 1925 se habilitoval současně na obou školách z geologie a stal se zpočátku mimořádným profesorem, od roku 1946 pak řádným profesorem geologie Univerzity Karlovy.

Byl silnou vědeckou individualitou a člověkem ryzího charakteru. Ještě jako člen Státního geologického ústavu (1931-39) pracoval v nejrůznějších oblastech republiky, zvláště v Barrandienu u Prahy, v Železných horách, v Krkonoších, ale také na Moravě a na Slovensku.

Výsledky jeho vědecké činnosti a mapování jsou dosud základními pracemi. Později se profesor Kodym věnoval syntetickým pracím z Českého masívu.

Vedle vědecké činnosti se zabýval i pedagogikou. Spolu s profesorem R. Kettnerem vytvořili odbornou dvojici, která patřila nepochybně ke geologické špičce nejen v rámci Československa, a to nejen díky pedagogickým a odborným, ale i výjimečným kvalitám osobním.

Předmětem zájmu profesora Kodyma byla regionální geologie Československa, mapování, ochrana přírody a hydrogeologie. Spolu s paleontologem Bedřichem Boučkem napsal učebnici Geologie I a II (1954, 1963). Je autorem knihy Geologický vývoj Československa (1954).

Kodym na rozdíl od Kettnera nikdy nebyl jmenován akademikem. V prvních letech se na něj jaksi pozapomnělo a později členství v ČSAV bylo příliš zpolitizováno a přes opakované návrhy fakulty Kodymovo jmenování nebylo nikdy schváleno.

Prof. Odolen Kodym vedl své přednášky a aktivně se podílel na činnosti katedry geologie až do smrti.

(red)

Zaujímavá návšteva

Pomerne dlho som chcel osobne spoznať Ing. Miloša Zemana. S mierne rozporuplnými pocitmi som sa vydal v pondelok 10. marca na Vysočinu, nemusel som šoférovať, a tak som sa tešil nielen na múdre slová, ale aj trochu vína. Oboje sa mi dostalo neúrekom. Kvôli tomu to však nepíšem. Bol som veľmi prekvapený znalosťou bývalého premiéra o našej cirkvi. Avšak aj diskusia o Starom zákone bola veľmi fundovaná.

Odchádzal som s pocitmi, že je veľká škoda, že niektoré politické

osobnosti sú do takej miery rozhádané. Kultúra našej politiky je poškodzovaná nedostatkom osobností. Spoločnej návštevy sa zúčastnil aj bývalý minister a terajší poslanec Ing. Škromach. Je škoda, že národ nemôže týchto politikov vidieť v súkromí. Dostáva sa im ľudskej formy, ktorá im v oficiálnom prejave chýba. Celá atmosféra bola zahalená do dymu fajky a cigary. Nebol to dym z kadila, ale bezpochyby dokresľoval atmosféru.

Jan Hradil

80-70-25... MÍRY SOUČASNÉHO IZRAELE II

Dokončení ze str. 1
centra, jsou to většinou střediska nekřesťanská. Pokud jsou křesťanská, jsou většinou vedena v hebrejštině nebo angličtině (a ti, kteří potřebují pomoc nejvíce, tyto jazyky zdaleka dobře neovládají). Ruskojazyčných míst pomoci je stále málo. Pochopitelně je potřeba zajistit vhodný dům a spolupracovníky. Těch, kteří by byli tam ochotni pomáhat, je málo, jsou však přece jen někteří, co uslyšeli o této nouzi a začínají přemýšlet. Ohledně financí si samozřejmě (minimálně na počátku) nebudeme schopni sami vystačit. Je jedna nádherná nabídka od samotného bratra Stutze, který končí službu a stěhuje se do Švýcarska. Byl by rád, pokud by mohl tento dům přenechat nám, aby dále v něm fungovala pomoc potřebným. My sami však pochopitelně nemáme nejmenší možnost dům

koupit. Nechceme peníze pro sebe, ale na dílo Boží. Bez toho, aniž bychom byli "posláni", sami opravdu nic nezmůžeme. Cítíme se povolání do služby tam, potřebovali bychom však i pomoc těch, kteří do Izraele sami jet pracovat nemohou.

Kdo zkoumá Bibli, jistě viděl mnohokrát potvrzený zákon – kdo žehná Izraeli, tomu je žehnáno. Teď je doba, kdy jej napadají kromě raket také tiché zbraně, neslyšné útoky drog a jiných závislostí. Každý může pomoci chránit "zřítelnicí oka" našeho Hospodina. Každý může tyto problémy vzít do svých modliteb. Někteří by mohli i finančně podpořit praktickou pomoc přímo na místě. Prosíme o pomoc každého, kdo může "vyslat" dělníky na pole...

Neboť jsem hladověl a dali jste mi jíst, žíznul jsem a dali jste mi pít, byl jsem na cestách a ujali jste se mě, byl

jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou...

Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.

Mt 25, 37-38, 40

Děkujeme všem, kteří si našli čas a tento článek si alespoň přečetli.

Rut & Igor Semjatičovi

Pozn. redakce:

Pomoci v záslužné práci všech, kteří v Izraeli pomáhají bojovat s narkomanií, alkoholismem, prostitutí... může každý z nás. Někdo má povolání nabídnout svou práci jako dobrovolník, někdo může poskytnout finanční prostředky, každý může přispět přímluvnou modlitbou. Pokud by měl kdokoli zájem získat podrobnější informace, získá je na e-mailu: lm@ncv.cz

(red)

ZPRÁVY

Prezentace knihy

Náboženská obec Praha 6-Břevnov srdečně zve na literárně-hudební pásmo, ve kterém br. farář Juraj Jordán Dovala představí svou novou knihu úsměvných meditací "Ticho". Čtení bude prokládáno svými písněmi.

Pořad se uskuteční v úterý 8. dubna v 18 h v našem sboru Na Petyncce 47a (bus z Hradčanské, zast. Kajetánka, vzhůru k Bille Radimovou ulicí a doprava).

Juraj Jordán Dovala (1974), farář, spisovatel, publicista a písničkář. Je předsedou České křesťanské akademie v Hodoníně a předsedou Literárního kruhu autorů Hodonínska.

Pro potěchu všech čtenářů posílám foto z biblické večere na Zelený čtvrtek v Mostě. A každému, kdo bude tvrdit, že církev vymírá, můžeme smělé říci NE. Protože pokud ano, tak jen pod jeho vlastní leností. Ale každý z nás bude jednou skládat účty z hřivny jemu svěřené. L 12,48 (L 12,41-48) a L19,16 (L19,11-27).

(fů)

Návštěva v Jílovém

Na Zelený čtvrtek, 20. března letošního roku, zavítal na bohoslužbu do Jílového bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta. Ač svůj úmysl přijet ohlásil jen pár dní předem, zpráva o vzácné návštěvě se roznesla po městě a okolí, takže sbor byl zcela zaplněn, včetně dodatečně přinesených židlí. Bratr patriarcha společně s jílovským farářem Lubomírem Polinským vysluhoval pro přítomné křesťany večeri Páně, jako připomínku Poslední večere

Páně, kterou si připomínáme právě na Zelený čtvrtek.

Po bohoslužbě bratr patriarcha poděkoval přítomným za milé přijetí a poseděl s nimi v přátelském rozhovoru. Jílovsko a Dolní Posázaví si velmi oblíbil, miluje toulky zdejší přírodou a navštívil v minulých letech i zdejší muzeum a stolu sv. Josefa. Věříme, že

bratra patriarchu v Jílovém opět přivítáme, až se zdejší příroda bude moci předvést v celé své kráse.

Otakar Šmíd

Pozvání na Den země

Studentský kostel Nejsvětějšího Salvátora a Ekologická sekce České křesťanské akademie zvou k ekumenické bohoslužbě s kázáním dr. Jiřího Nečase, konané při příležitosti Dne Země v úterý 22. dubna 2 v 19 h v kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze 1 (u Karlova mostu).

Po bohoslužbě následuje v sakristii cca od 20 h do 21.30 h diskuse na téma "Diverzita života" s úvodem prof. dr. Tomáše Halíka a dr. Leony Leišové.

(jNe)

Nový kontakt

Poznamenejte si, prosím, novou mailovou adresu do náboženské obce Praha 5-Radotín, Prvomájová 909/7: zdbren@gmail.com.

(zb)

Nabídka publikace

Zájemci o publikaci prof. ThDr. Milana Salajky Portrét Církve československé husitské mohou ještě své objednávky zasílat na adresu:

František Brynych, prodejna Blahoslav, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz, tel.: 220 398 117, 724 141 646.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 6. 4. - 14 h
Benefiční koncert
- * 6. 4. - 17 h
Mozart, Beethoven, Bizet
- * 8. 4. - 17 h
Bach, Händel, Dvořák
- * 9. 4. - 17 h
Bach, Telemann, Vivaldi
- * 10. 4. - 17 h
Haydn, Mozart, Dittersdorf
- * 11. 4. - 17 h
Bach, Händel, Mozart
- * 12. 4. - 17 h
Liszt, Händel, Rossini
- * 13. 4. - 17 h
Mozart, Händel, Franck

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

KDE JSOU DVA NEBO TŘI...

Podarí-li se vám vyluštit následující přesmyčky a ze vzniklých slov si vypsát naznačená písmenka, získáte tajenku

DITABOML	(7)
COBE	(1)
PSOHIDON	(1)
SOTÁVST	(5)
PĚSÍN	(3)
LETSKO	(6)
CHNUDOVÍ	(2)
HONÍNÁPEŽ	(3)
BOSPRA	(5)
TĚKADOVPO	(8)

(Řešení z minulého čísla: Bůh Ježíše vzkřísil)

Jana Krajčírřiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčírřiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – DUBEN

7. 4. 1348 - Karel IV. jako český král vydal zakládací listinu pražské univerzity (později ji potvrdil i z titulu římskoněmeckého císaře), první vysoké školy tohoto druhu ve střední Evropě mající všechny čtyři fakulty: artistickou (tj. filosofickou), právnickou (ta se roku 1372 osamostatnila), lékařskou a bohoslovickou (teologickou) - viz i str. 1 a 3.

7. 4. 1423 - Na sjezdu nového bratrstva v Německém Brodě došlo k založení Žižkova tzv. Menšího (Nového) Tábora. Současně zde byl vydán (snad) organizační řád známý pod názvem Žižkův vojenský řád.

7. 4. 1808 - Narodil se v České Třebové **František Matouš Klácel** (+ 17. 3. 1882 v Belle Plaine v USA) - národní buditel a utopický socialista.

8. 4. 1848 - Zveřejněn byl text odpovědi vídeňské vlády (tzv. kabinetní list) na druhou pražskou petici císaři. Navrhoval kompromisní řešení, kdy v podstatě všechny národní a obecně politické požadavky včetně češtiny ve státních úřadech byly znovu potvrzeny nebo povoleny a spornou zůstávala pouze otázka státoprávního postavení českých zemí (nepotvrzoval státoprávní jednotu českých zemí, ale formálně ji také a priori neodmítal). Požadavek na spojení zemí České koruny v jeden státoprávní celek se setkal s nesouhlasem na Moravě.

8.-10. 4. 1918 - V Římě proběhl za účasti Poláků, Rumunů, Čechoslováků (E. Beneš, M. R. Štefánik), Jihoslovanů a Italů Kongres utlačovaných národností Rakousko-Uherska. Proklamoval právo porobených národů na vlastní státy, případně na jejich rozšíření tak, aby dosáhly politické a hospodářské nezávislosti.

9. 4. 1458 - Na brněnském sněmu přijala Jiřího jako českého krále většina moravské šlechty a biskup Tas z Boskovic za moravského markraběte. Města zpočátku Jiřího odmítala a navazovala styky se Slezskem a s Habsburky.

9. 4. 1523 - Král Ludvík se při návratu do Uher zastavil v Olomouci, zde na žádost moravských stavů potvrdil jejich privilegia a urovnal spory mezi pány a rytíři o obsazování městských úřadů; pánům připadly funkce maršálka (společného s Čechami), komorníka a sudího, rytířům pak úřady podkomorího, písaře a hofrychtáře (obdobu českého dvorského sudího). Moravští stavové naopak povolili králi mimořádnou berni na úhradu králových dluhů a na vojenskou výpravu proti Turkům.

10.-13. 4. 1848 - Na návrh K. Havlíčka Borovského došlo ke splnutí Stadiónovy poradní mimořádné guberniální komise s rozšířeným Svatováclavským výborem (k rozšíření došlo 10. dubna ve Svatováclavských lázních); tento nový stočlenný orgán dostal název Národní výbor. Pracoval ve dvanácti tematických sekcích a měl za úkol připravit jednání budoucího českého zemského sněmu. Jeho ustavení bylo oficiálně zveřejněno 14. dubna guberniální vyhláškou; předsedou byl prohlášen guberniální prezident hrabě Stadion.

11. 4. 1848 - V Praze byl zveřejněn otevřený dopis F. Palackého Hlas o připojení se Rakouska k zemi německé (známý pod názvem Psní do Frankfurtu), v němž český historik sice zdvořile (ale rozhodně) odmítl účastnit se jednání tzv. výboru padesáti (pozdán byl i českobudějovický rodák, publicista F. Schulselka), jenž se měl spojit s existujícím Německým spolkem. Pozvání zástupců z českých zemí bylo ve Frankfurtu považováno za zcela samozřejmé, protože tyto země byly chápány jako součást Německého spolku a také za více poněmčelé než české. Palackého list v nejobecnější rovině formuloval ideu státu rakouského jako společného státu (a jediného garanta) národních společenství žijících tehdy mezi Německem a Ruskem, přičemž zamítl myšlenku česko-německého státoprávního spojení. Je ovšem třeba zdůraznit, že si Palacký představoval Rakousko federalizované, stejně spravedlivé ke všem svým národnostem, a stavěl se tak na pozici austroslavismu. Zde použitá argumentace určovala na další desetiletí hlavní směry české politiky. Psní do Frankfurtu bylo uveřejněno v Národních novinách (15. a 18. dubna, č. 10 a 12).

13. 4. 1918 - Ve Smetanově síni Obecního domu v Praze proběhla tzv. Národní přísaha, v níž se slavnostně prohlašovalo, že národ vytrvá, dokud nezvítězí a nezíská samostatnost. Dokument sestavil F. Soukup a celá tato manifestační akce byla odpovědí na provokační projev ministra zahraničí hraběte Czernina (z 2. dubna t. r.). Czernin byl nucen 14. dubna odstoupit v důsledku diplomatického skandálu (separátní jednání o míru s Francií).

14. 4. 1848 - Moravský zemský sněm (zasedal od 30. března) ústy A. Pražáka (za Moravský klub poslanců) označil požadavek Svatováclavského (resp. Národního) výboru na spojení zemí Koruny české v jeden státoprávní celek za "separatismus" a v tomto duchu odhlasoval (72 hlasy proti 6 hlasům) zvláštní adresu císaři; rovněž se stavěl proti jednotnému sněmu České koruny.

14. 4. 1898 - Narodil se v Praze **Odolen Kodým** (+ 3. 7. 1963 tamtéž) - slavný geolog - viz i str. 3.

15. 4. 1818 - Z iniciativy skupiny českých šlechticů (hrabě F. A. Kolovrat-Libštejnský, hrabě Kašpar Šternberk, hrabě František Klebelsberg) bylo v Praze založeno Vlastenecké muzeum v Čechách formou provolání k "vlasteneckým přátelům věd" (podepsal i nejvyšší purkrabí a prezident českého gubernia, hrabě F. A. Kolovrat). Po dvou letech (v červnu 1820) udělil císař souhlas k založení Muzea a po dalších dvou letech (v červnu 1822) byly schváleny stanovy Společnosti Vlasteneckého muzea v Čechách; jejím prvním prezidentem byl zvolen v prosinci 1822 hrabě Šternberk. Základem muzejních sbírek se staly dary (přírodniny, rukopisy, tisk, památky hmotné kultury aj.). Ústav byl zpočátku jazykově německý, aristokraticky (stavovsky) zaměřený a neměl být bezprostředně spojován s českým národním hnutím.

(red)